

אשה כי תזריע וילדה זכר וגו' (י"ב, ב').* דהנה כתיב (תהלים י"ט, ג') יום ליום יביע אומר* נראה לי, דהנה בני אדם ההולכים שובב בדרך לבם אחר שטותיהם והבליהם אז אין הפרש אצלו וכמו שהיה מתנהג יום אתמול כן היום כן מחר ולא יוסיף דעת ושכל כלל, אבל הצדיקים ההולכים בדרכי השם יתברך ועבודתו אז כל יום ויום יבין וישכיל יותר ויותר מה שלא השכיל אתמול ובכל יום יוסיף פיו לדבר חכמות ואמרי נועם בחכמות אלקות ורוממותו עד אין תכלית* וזהו יום ליום יביע, לשון (ישעיה ס"ד, א') מים תבעה אש, שנעשה כמין אבעבועות הנגבהים למעלה כמו כן הצדיק בכל יום עולה לו אמירה נעימה יתירה מיום אתמול, שיום אתמול שנהג בקדושה גורם לו קדושה יתירה ליום הבא אחריו* רק שצריך האדם לילך ממדרגה למדרגה, דהיינו שמתחילה צריך לתקן מדותיו ואת חטאת נעוריו וזה נקרא בשם נקבות ואחר כך יבא אל הקדושה עליונה הנקרא בשם דוכרא שהוא כלי שלם ומלא בקדושתו יתברך שמו*: ספר נועם אלימלך

והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרומים, וראשו יהי' פרוע, ועל שפם יעטה, וטמא טמא יקרא. נראה דענין הצרעת לפי שמבואר בכתבי האריז"ל הוא סילוק כח הפנימיות, כי כל ישראל הם פנימיים בסוד ישראל עלו במחשבה וזה קילקל הפנימיות שלו, וע"כ אומה"ע שהם לגמרי חיצוניים לא שייך אצלם ענין נגעים. ויובן ביותר שהנגעים באים על לשון הרע שזה היפוך מעלת ישראל שהם פנימיים, וכמ"ש מהר"ל בהא דראה שיש בהם

ענין פלוגתת ר"א ור"י מתי נברא העולם, דר"א סובר שהבריאה היתה בהכנה, שכן חורף מכין לקיץ, ור"י סובר כיון דהכל בקומתן נבראו, א"כ לא היתה הבריאה בשום הכנה כלל, ובתוס' (ר"ה כ"ז ד"ה כמאן) כתבו דשניהם דברי אלקים חיים שבתשרי עלה במחשבה ובניסן נברא, מחשבה היינו הכנה למעשה דבמחשבה מחשבין איך לעשות והמעשה גומר מה שחשב לעשות, ובמדרש (ב"ר פ' י"ב) ב"ש אומרים דמחשבה בלילה ומעשה ביום וכן כתוב ויהי ערב ויהי בקר, ור"א לשיטתי' ס"ל דאין ישראל נגאלין עד שיעשו תשובה דצריכין הכנה, ולהלכה קי"ל כר"י, וכן יצי"מ היתה בלא הכנה, דהם היו ערומים כמ"ש ואת עירום וערי' רק מחסד של הקדוש ברוך הוא, וזוהי שאלת הרשע מה העבודה הזאת וגו' למה לכם העבודה, ובאמת ההכנה לגאולה קשה מאוד לעשות, אך עכ"פ מחויב אדם לראות שיהי' כלי לקבל, וזה תשובה לרשע: ספר שם משמואל פרשת תזריע שנת תר"ע

בשם הה"ק הר"ר דוד מלעלוב זי"ע שפ"א קודם חג הפסח עבר עליו אורח ולא הי' לו מה ליתן לאכול, והי' לו שמורה על חג הפסח, ובישל ממנו מאכל, ונתן לו לאכול, ואמר עיקר השמירה לשמור מחמץ, וכתיב ושמרתם את המצות ודרשו חז"ל (מכילתא פר' בא פ"ט) מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה, ומקיים כעת דין שמירת המצוה, והשי"ת יזמין לו שמורה אחרת על חג הפסח, והבן: ספר שיח שרפי קודש

הה"ק מקאצק זי"ע אמר הנזהר ממשהו חמץ מובטח לו שלא יחטא, אמר שהבטוח שלא יחטא אזי משמרין אותו ממשהו חמץ ולז"א הנזהר:ספר שיח שרפי קודש - פסח

דלטורין אמר מעתה שמא אינם ראויים להגאל, וע"כ לעומתו שורה בו כח רע פנימי, כענין טעם הזוה"ק בטומאת מת, וכבר אמרנו במק"א בשם כ"ק אבי אדומו"ר זצללה"ה בטעם בגדי כהונה מחמת שכל דבר פנימי צריך כיסוי, וע"כ זה שנסתלק ממנו כח פנימי של קדושה ושורה בו כח פנימי טמא, הוא להיפוך שבגדים מזיקים לו שבזה נתחזק הכח הפנימי הרע, ע"כ בגדיו יהיו פרומים. וכן השערות שבראשו שהן המשכה מן הפנימיות שבו שהוא המוח, היא התפשטות כח רע, על היפוך שבנזיר דכתיב קדוש יהי' גדל פרע שער ראשו, ושניהם אסורים בתספורת, זה למעלתו וכתיב בהם ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים, וזה לחסרונו וגריעותו שלא יתפשט ממנו ולהלאה כח רע זה. וכן על שפם יעטה כמ"ש הא"ע שלא יזיק ברוח פיו, ולדרכנו נאמר שהבל היוצא מרוח פיו הוא פנימיות הגוף, ע"כ מוטב שיהי' מקור מושחת זה סתום: וכו': ספר שם משמואל שנת תרע"ג

וטמא טמא יקרא. ודרשו רבותינו ז"ל (שבת ס"ז א') צריך להודיע צערו לרבים ורבים יבקשו עליו רחמים, בשם הבעש"ט זללה"ה, מה שאומרים העולם שאחר שריפה רחמנא ליצלן ווערט מען רייך, כך הוא האמת, מען ווערט באמת רייך, והוא נר"ו אסברה קצת, דאיתא בגמרא יודיע צערו לרבים ורבים מבקשין עליו רחמים. והרב זלה"ה אמר שגעגועים של ישראל הם תפילות, ודרך העולם שיש להם געגועים ורחמנות גדולה על מי שנשרף הונו רחמנא ליצלן, וחפצים שיתרומם קרנו וכו': (מדרש פינחס דף כ' ע"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת

על התורה ועל העבודה

החדש הזה לכם

אא"ז זי"ע הגיד מעשה דר"א בן ערך שהלך למקום מים יפים כו' אמשיך אבתרייהו וקרא בספרא חרש הי' לבם כו'. ע"ש בשבת [ד' קמ"ז] ופי' הוא ז"ל כי אמר שע"י שחרש הי' לבם לכך גם הוא אמשיך או ניצוח כו' ע"ש בדבריו פ' שלח. וי"ל עוד כי כל התחדשות כשיש הסתר מקודם. וע"י שמקודם חרש הי' לבם נעשה אח"כ החודש הזה לכם. שהרי לכך ירדו למצרים שיבואו לאור הגאולה שבא לאחר הגלות שהוא ההתחדשות. וזה ענין כל הד' מלכיות כדי לברר שמלכותך מלכות כל עולמים. וכן בניסן ר"ה למלכים מלכי ישראל שהוא קבלת מלכות שמים כנ"ל. ז"ש בפסיקתא נפלאותיך ומחשבותיך אלינו כו' אברהם בירר מלכיות ע"ש. והוא כנ"ל למצוא הארת חודש הזה בתוך ההסתר. שבנ"י דבוקין בשורש מקום מחשבה ונפלאות. ולכך הלך ר"א בן ערך שם ג"כ כדי למצוא ההתחדשות הנ"ל. וכתיב לב טהור ברא כו' ורוח נכון חדש כו'. וזה סמיכות פרשת החודש אחר פ' פרה. ופי' טהור כתב בזוה"ק שהוא בחי' בירור טוב מרע. וזהו ההפרש בין טהור לקדוש ע"ש. כמ"ש מי יתן טהור מטמא שעל ידי הטהרה מן הטומאה שהי' מקודם. ניתוסף התחדשות. לא אחד שכל זה בא ע"י הביטול לנקודה הפנימיות. והוא בחי' פרה להיות עפר ואפר כמ"ש בפרשה הקודמת: ספר שפת אמת - פרשת החודש שנת תרל"א

חנוכת המשכן - ר"ח ניסן

במדרש (במדב"ר פ' י"ב סי' ז') ויהי ביום כלות, ווי הי', מי אמר ווי, א"ר אבין הקדוש ברוך הוא אמר ווי. והוא פלאי, הלא בשבחן של ישראל דיבר הכתוב. אך הענין דשורש ישראל גבוה מאוד ושלימותן ג"כ גבוהה מאוד, ושלימותן היא שילכו מעלה מעלה, ולכך ישראלים הם חסרים תמיד בעצמם שנדמה להם שעדיין לא עשו כראוי להם, וכאשר נשלם המשכן כבר היתה להם השלמה נגמרת, וזה חסרון הוא להם, דתמיד הם רוצים ללכת מעלה מעלה, לא שיהיו כבר שלמים, א"כ שפיר בשבחן דיבר הכתוב: שם משמואל ויקרא פרשת תזריע שנה תר"ע

ראש השנה

החודש הזה לכם. דניסן ג"כ ר"ה ויש מחלוקת אי בניסן נברא עולם כו'. ושניהם אמת ור"ה הוא בניסן למלכי ישראל כי תשרי ר"ה בדין ובבחי' היראה. וניסן ר"ה בחסד ובחי' אהבה ולכן הוא רק לכם. והיינו דאיתא במדרש מגיד דבריו כו' חוקיו ומשפטיו משבחר בישראל קבע בו ר"ח של גאולה כו' ע"ש. כי הגם שבתשרי זמן המשפט. אבל יש משפט פנימי המיוחס להשי"ת בעצמו. וע"ז ביקש דוד המע"ה מלפניך משפטי יצא כו'. כדאיתא בזוהר דמכילין דמלכא נוטין לזכות תדיר ע"ש פ' האזינו. ולכן כ' בזוה"ק תצוה דמאן דנטיר הני יומי מפסח עד עצרת אין צריך לבוא במשפט בתשרי. ע"ש כי קצרתי. וסיום הענין מובן מעצמו למשכילים: ספר שפת אמת - פרשת החודש שנת תרל"ט

התחדשות

איתא ישראל מונין ללבנה. והוא המאור הקטן. פי' שכביכול צמצם הקדוש ברוך הוא אורו להיות יכולין בנ"י להשיג השגת משהו. ובמד' הירח אינו נברא להאיר רק למועדים. כמ"ש ירח עשה למועדים. זה השגת הדעת. וזה החודש הזה לכם בשבילכם. דאיתא כזה ראה וקדש. א"כ יכולין בנ"י לראות ולהשיג זה ההתחדשות של הלבנה. ובני ישראל זכו לזה ביציאת מצרים:

ואיתא טובים מאורות כו' כח וגבורה נתן בהם להיות מושלים בקרב תבל. והאדם הוא עולם קטן. א"כ יש בו ב' מאורות אלו המושלים בו. והם בחי' מוח ולב כדאיתא בספרי קודש. ועיקר העבודה בלב ששם יש ב' לבבות וצריך בירור. וז"ש קרא לשמש ויזרח אור ראה והתקין צורת הלבנה. מה ראה רק כמ"ש וירא כו' את האור כי טוב ויבדל דרשו חז"ל ראה שאין רשעים כדאי להשתמש בו וגנזו לצדיקים. זה שהתקין צורת הלבנה שהוא הבירור בלב ששם המלחמה ומאן דנצח לחויא ינסב ברתא דמלכא. ובנ"י ירדו למצרים ועבדו בחומר ובלבנים לזכות למאורות האלו במוח ולב. ונתברר ונעשו ברי לבב במצרים. ולכן החודש הזה לכם. כמ"ש לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי. וזה הרמז חרש הי' לבם. ולא יכלו לראות ההתחדשות. עד שנגאלו ממצרים ונעשו ברי לב. עי"ז החודש הזה לכם: ספר שפת אמת - פרשת החודש שנת תרס"א

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi – Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk36@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים
- אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר
להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לקבל שיעור באידיש {בערך 25 מינוט},
או דברי תורה, גליון "באר היטב" בענגליש, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30 pm

לזכות ולרפו"ש
הרה"צ ר' ישראל אברהם בן שינא רחל בתשח"י
כ"ק אדמו"ר מ'סקולען שליט"א